

Vež tónu a slov

Pavel Bobek

Kde jsou přátelé
Šedý vlasy mám
A dětský plácky hledám v sobě sám
Jenom blázen jsem dál
Láska je těžkej kov
Platím dluh co mám
Čas mi dal
Tu věž tónů a slov

Já ptal se básníků
Co já tak dobře znal
Proč já je dlouho nepotkal
Snad už v nebi kašlou
V křídlech sov
Čistěj dál věkem zašlou
Tu věž tónů a slov

Já se narodil jako nahej muž
Anděl dal mi hlas a v něm zlatej nůž
A přivázel mě k židli
Řek mi: Písně lov!
Já od těch dob mám za obydlí
Tu věž tónů a slov

Já z tvýho špendlíku mám vpich
Kouzlo woodoo znáš
Já nejsem loutka magická
Tak další špendlík vraž
Já si v okně ležím
Světlo je můj krov
Ty stejně někdy najdeš stěží
Tu moji věž tónů a slov